

munalskatten i allmänhet iakttages, eller ock att all fastighet oberoende af sin natur eller innehafvare uppskattas och bevillningstaxeras efter enahanda grund och betalar landstingsskatt, vare sig staten tager bevillning eller icke derå. Hvilketdera sättet som kan hafva företräde vågar jag icke afgöra, men öfverlåter förtroendefullt till det utskott, som kommer att behandla denna motion, valet om bästa sättet, på samma gång jag yrkar och beder att utskottet jemväl måtte formulera den förändrade lydelse i landstingsförordningen af den 21 mars 1862 och möjligen i bevillningsförordningen, som kan blifva en följd af här ifrågasatta förändringar.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles vördsammast.

Stockholm den 28 januari 1888.

J. Rundbäck.

N:o 132.

Af herrar **M. Dahn** och **L. Jönsson** i Sandby, om förstärkning af riksbankens reserofond.

Enligt sammandrag af riksbankens ställning den 31 december 1887 utgör med inberäkning af den under år 1887 å riksbankens rörelse uppkomna nettovinst (omkring 2,700,000 kronor) summan af till framtida behof afsatta medel — oberäknadt ett för byggnadsändamål bestämdt belopp å en million — 5,769,776 kronor 27 öre.

Då under snart inträdande förhållanden bankovinstens användande för statsverkets räkning väl ej torde behöfva ifrågasättas och då riksbankens reserverade medel plägat, när de uppgått till ett något högre belopp, af Riksdagen öfverföras till någon riksbankens fond (vanligen grundfonden), anse vi Riksdagen nu böra vidtaga en dylik öfverflyttning.

Att öka grundfonden, som utgör 40 millioner kronor, under det de utelöpande sedlarne den 31 sistlidne december utgjorde endast 40,156,965 kronor 54 öre, synes oss dock mindre behöfligt.

Grundfonden i följande länders centralbanker utgjorde enligt bankkomiténs betänkande (se sid. 254) i förhållande till utelöpande sedlar:

»Nationalbanken i Köpenhamn den 29 september 1883:

grundfond	sedlar utelöpande
27,000,000 kr.	70,140,880 kr.

Norges bank samma dag:

grundfond	sedlar utelöpande
12,509,574 kr.	42,141,636 kr.»

Det vill säga grundfonderna i dessa banker utgjorde vid nämnda tillfälle respektive 38,49 och 29,68 procent af utelöpande sedlar.

Bankkomitén säger äfven (sid. 255): »Sedelemissionens trygghet är att finna icke i grundfondens, men väl i metalliska kassans eller i inlösningsfondens storlek samt i främsta rummet i det omsorgsfulla urvalet af till diskontering antagna affärspapper» och enligt § 4 bankreglementet »bör riksbanken uti goda utländska statspapper innehafva minst ett belopp, som motsvarar reservfonden; åliggande det fullmäktige att, i händelse dylika statspapper någon gång behöfva till metalliska kassans förstärkning eller annat ändamål afyttras, så att behållningen nedgår under hvad ofvan är bestämdt, så fort sig göra låter, ånyo uppbringa densamma till det belopp att den motsvarar reservfonden.» — Riksbankens reservfond utgör 5 millioner; således behöfver bankens behållning i goda utländska statspapper, som vid behof i främsta rummet tagas i anspråk för metalliska kassans förstärkning, ej heller utgöra mera än fem millioner. Här, d. v. s. till reservfonden, förefaller det oss som att öfverföringen af de reserverade medlen bör ske. Skall riksbanken inom närmaste framtiden öfvertaga de enskilda bankernas sedelutgifning, måste naturligtvis den metalliska kassan ökas; men då är det äfven skäl i att öka fonden af utländska statspapper såsom särdeles beqväma och lätt realiserbara valutor för guldkassans upprätthållande. Ett större inneliggande guldförråd faller sig dyrt, då det ju ej gifver någon ränta, och då något synnerligt begär att i allmänna rö-

relsen liqvidera med guldmünt ej förefinnes hos vårt folk, kunna goda utländska statspapper, som ju dock gifva *någon* ränta, i ej ringa grad vara lämpliga att komplettera och stärka en kanske något svag guldkassa.

Vi våga därför föreslå,

att Riksdagen beslutar att öfverföra fem millioner kronor af riksbankens till framtida disposition afsatta medel till reservfonden, som således skulle komma att utgöra tio millioner kronor, och anbefalla fullmäktige att, så fort sig göra låter, uppbringa de i § 4 bankoreglementet föreskrifna utländska statspapper till ett belopp, som motsvarar reservfonden.

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

M. Dahn.

Lasse Jönsson.

N:o 133.

Af herrar **M. Dahn** och **L. Jönsson** i Sandby, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande för Riksdagen af förslag till ny lag angående enskilda banker.

Ofta och länge har inom Riksdagen gjorts framställningar om riksbankens utveckling till en s. k. centralbank med *ensam* sedelutgifningsrätt; men tyvärr har privatbanksintresset (af det hittills synbara resultatet att döma) haft allt för starka försänkningar inom representationen. Det på 1883 års bankkomitébetänkande grundade förslag till lag för enskilda